

תהילים יומי שבת ואתחנן

ט"ז באב

יום

ט"ז

פרק קטו

א לא לנו יי לא לנו פי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך:
ב למה יאמרו הגוים איה נא א-להיהם: **ג** נא-להינו בשמים
 כל אשר חפץ עשה: **ד** עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם:
ה פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: **ו** אזנים להם
 ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: **ז** ידיהם ולא ימישון
 רגליהם ולא יהלכו לא יתנו: **ח** פמוהם יהיו עשיהם
 כל אשר בטח בהם: **ט** ישראל בטח בני עזרם ומגנם הוא: **י**
 בית אהרן בטחו בני עזרם ומגנם הוא: **יא** יראי יי בטחו בני
 עזרם ומגנם הוא: **יב** יי זכרנו יברך יברך את ישראל
 יברך את בית אהרן: **יג** יברך יראי יי הקטנים עם הגדלים:
יד יסוף יי עליכם עליכם ועל בניכם: **טו** ברוכים אתם ליי
 עשה שמים וארץ: **טז** השמים שמים ליי והארץ נתן לבני
 אדם: **יז** לא המתים יהללו יה ולא כל ירדי דומה: **יח** נאנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

פרק קטז

א אהבתי פי ישמע יי את קולי תחנוני: **ב** פי הטה אנו לי
 ובנימי אקרא: **ג** אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
 צרה ונגון אמצא: **ד** ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי: **ה**
 חנון יי וצדיק נא-להינו מרחם: **ו** שמר פתאים יי דלותי ולי
 והושיע: **ז** שובי נפשי למנוחתי כי יי גמל עליכי: **ח** כי
 חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מדחי: **ט**
 אתהלך לפני יי בארצות חיים: **י** האמנתי כי אדבר אני
 עיני מאד: **יא** אני אמרתי בתפני כל האדם פזב: **יב** מה
 אשיב ליי כל תגמולוהי עלי: **יג** כוס ישועות אשא ובשם יי
 אקרא: **יד** נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו: **טו** יקר בעיני
 יי המותה לחסידיו: **טז** אנה יי פי אני עבדך אני עבדך בן
 אמתך פתחת למוסרי: **יז** לה אנוב נבח תודה ובשם יי
 אקרא: **יח** נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו: **יט** בתצרות
 בית יי בתוככי ירושלם הללויה

לעילוי נשמת רב שמואל
 בן רב חיים הלל אזימאוו

היום יום

נסיעות הבעש"ט בתחילת ההתגלות שלו היו על-דבר שלשה ענינים: פדיון שבויים, חיזוק התורה ויראת שמים, התגלות פנימיות התורה. אדמו"ר האמצעי היה מבאר בזה: גליא שבתורה נקרא מים ואל מים - הולכים; פנימיות התורה נקרא אש ומהאש - נרתעים, לכן על המשפיע ללכת אל המקבל ולומר לו: אל תירא "כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא"

תניא

אך האותיות הן בבחינת תומר וצורה הנקרא פנימית וחיצונית כי הגם שמקורן הוא מקדמות השכל ורצון הנפש זו היא בחינת צורת שינוי המבטא שבכ"ב אותיות אבל בחינת החומר וגוף התהוותו והוא בחי' חיצוניתו הוא ההבל היוצא מהלב שממנו מתהווה קול פשוט היוצא מהגרון ואח"כ נחלק לכ"ב הברות וביטוי כ"ב אותיות בה' מוצאות הידועות אחת"ע מהגרון גיכ"ק מהחיד כו' ומבטא ההבל הוא אות ה' אתא קלילא כו' והוא מקור החומר וגוף האותיות טרם התחלקותו לכ"ב ולכן ארז"ל 'שעוה"ז נברא בה

והנה הגם שהיא ה' תתאה ה' אחרונה שבשם הוי' ורז"ל דרשו זה על פסוק כי ביה היינו לפי שמקורה וראשיתה לבא לבחי' גילוי מהעלם היו"ד הוא מושפע ונמשך מבחינת ה' עילאה שיש לה התפשטות אורך ורוחב להורות על בחינת בינה שהיא התפשטות השכל הנעלם בבחי' גילוי והשגה בהרחבת הדעת והשפעתה מסתיימת בלב וכמ"ש בתיקונים דבינה לבא ובה הלב מבין ומשם יוצא ההבל מקור גילוי גוף האותיות הדבור המתגלות בה' מוצאות מהעלם היו"ד ותמונת ה' תתאה בכתיבתה גם כן בהתפשטות אורך ורוחב מורה על התפשטות בחי' מלכותו יתברך מלכות כל עולמים למעלה ולמטה ולד' סטרין המתפשטות ונמשכות מאותיות דבר ה' כמ"ש בקהלת באשר דבר מלך שלטון כמ"ש במ"א. [ולחבין מעט מזעיר ענין ומהות אותיות הדבור באלהות שאין לו דמות הגוף ולא הנפש ח"ו כבר נתבאר בדרך ארוכה וקצרה]: (בלק"א ח"ב פי"א וי"ב ע"ש)

פרק עט

« מזמור לאסוף א-להים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים: » נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ: » שפכו דם פמים סביבות ירושלים ואין קובר: » היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: » עד מה יי תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: » שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעו ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: » פי אכל את יעקב ואת בנהו השמו: » אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו רחמיך פי דלוננו מאד: » עזרנו א-להי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: » למה יאמרו הגוים איה א-להיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: » תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועה הותר בני תמותה: » והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוה יי: » ונאנחנו עמה וצאן מרעיתה נודה לה לעולם לזר וזר נספר תהלתך: »

פרק פ

« למנצח אל ששנים עדות לאסוף מזמור: » רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הפרובים הופיעה: » לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו: » א-להים השיבנו והאר פניך ונושעה: » יי א-להים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: » האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי: » תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו: » א-להים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: » גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: » פנית לפניך ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: » פסו הרים צלה וענפיה ארזי אל: » תשלח קצירה עד ים ואל נהר יונקותיה: » למה פרצת גזריה וארוה כל עברי דרך: » יכרסמנה חזיר מייער וזיו שדי ירעה: » א-להים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: » וכנה

אשר בטעה ימינה ועל בן אמצתה לה: » שרפה באש כסותה מגערת פניה יאבדו: » תהי ידך על איש ימינה על בן אדם אמצת לה: » ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: » יי א-להים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה: »

פרק פא

« למנצח על הגתית לאסוף: » הרנינו לא-להים עוזנו הריעו לא-להי יעקב: » שאו זמרה ותנו תה פנור געים עם נבל: » תקעו בחדש שופר בפסה ליום חגנו: » פי חק לישראל הוא משפט לא-להי יעקב: » עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: » הסירותי מסבל שכמו פפיו מזיד תעברנה: » בצרה קראת ואחלצך אענה בסתר רעם אבחה על מי מריבה סלה: » שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי: » לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר: » אנכי יי א-להיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיה ואמלאהו: » ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה לי: » ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: » לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו: » פמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: » משנאי יי יכחשו לו ויהי עתם לעולם: » ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעה: »

פרק פב

« מזמור לאסוף א-להים נצב בעדת א-ל בקרב א-להים ישפט: » עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: » שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: » פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: » לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: » אני אמרתי א-להים אתם ובני עליון פלכם: » אכן פאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: » קומה א-להים שפטה הארץ פי אתה תנחל בכל הגוים: »

יי = Ado-nay